

Veterinærvesen m. m. Hvis jeg nu oplæser for Dem de Sager, som Udenrigsministeriets Oplysningskontor omfatter: Tilvejebringelsen af Oplysninger om Markedsmuligheder for danske Varer, Indkøbsmuligheder for Varer i Udlandet, udenlandske Toldforhold, Patentlovgivning i fremmede Lande, Transport- og Havneforhold, Skibsafgifter, Opvindelsesbeviser, Varers Udstyr og Emballeringsmaade, Kreditforhold, Forhold i Udlandet af Interesse for danske Udvandrere, vil De straks se, at Kompetencestridigheder mellem disse to Afdelinger saa at sige efter Sagens Natur ikke kunde være udelukket, men tværtimod maatte være til Stede. Det har de ogsaa været, og i disse Stridigheder har Bureauet altid maattet ligge under, fordi det som saadant naturligvis var det svage overfor den højere placerede Afdeling. Kun hvor det kunde møde med Erhvervsraadet i Ryggen, kunde det optræde med nogen Myndighed og Fasthed. Men for denne Fejl i Organisation skal Udenrigsministeriet alene ikke bære Ansvar, dette Ansvar deler det i hvert Tilfælde med os, der var Medlemmer af Kommissionen, og som jo har lavet Organisationen paa denne Maade. Derimod skal Udenrigsministeriet have Eneskylden for den videre Udvikling, og denne videre Udviklings Tendens viser sig ganske klart i det foreliggende Lovforslag med en Tydelighed, som ingen Talemaader om Respekt for og Sympati for Udenrigsministeriets økonomiske Funktioner kan svække.

Her maa jeg allerførst gøre opmærksom paa et Forhold, som viser, at Udenrigsministeriets gamle Adam trods alle Udtalelser og Forsikringer i modsat Retning stadig er levende og dominerer Udenrigsministeriet. Dettets to øverste Ledere, nemlig Direktøren, som jo er den blivende Leder af Udenrigsministeriet, og Chefen for den politisk-handelspolitiske Afdeling, er begge to Jurister, og ingen af dem har som Embedsmand nogen Sinde gjort Konsulatstjeneste, ja, den ene af dem, Direktøren, har vist været et Aar som Volontør paa Generalkonsulatet i Paris, hvad der ganske sikkert har haft mere Betydning for hans sproglige Udvikling end for hans økonomiske. De er jo begge udmærkede Kræfter, det er to fremragende dygtige Embedsmænd, men der er dog sandt for Dyden ingen Mening i at spilde to saa ensartede Kræfter i to Stillinger, hvoraf i hvert Fald den ene bør besættes med en Mand af en ganske anden Type. Det er Jurister og ikke Mænd af Erhvervslivet, de *kan* ikke — man kan slet ikke forlange det — føle sig som Erhvervslivets Mænd, de *kan* ikke

sidde inde med de Kundskaber, den Indsigt, den Erfaring, som Udenrigsministeriets økonomiske Funktion kræver, og de er bundne af den gamle udenrigsministerielle Skole, deres Aand er den diplomatisk-bureaukratiske Aand; naar de holder igen paa denne Aand, og det gør de jo jævnlig eller ofte, da gør de det, fordi de er *kloge* Mænd, men for dem vil Udenrigstjeneste sige Diplomati, det andet er et Appendiks, en Gerning, som gøres, og ved hvis Udøvelse de gør en Dyd af Nødvendigheden.

Jeg sagde, det fremgik tydeligt af selve Loven, hvordan den praktisk-økonomiske Aand var den underlegne i Udenrigsministeriet. Oplysningsbureauet var trods sit mærkelige Navn den Spire, af hvilken det nye skulde udvikle sig, før eller senere maatte saa dets fra Erhvervslivet hentede Chef absorbere de handelspolitiske Sager fra den handelspolitiske Afdeling, eller Bureauet maatte komme til selv at danne en handelspolitisk Afdeling i Forbindelse med disse Sager. Saa kommer Øjeblikket, hvor man virkelig kan føje det sammen, som organisk *hører* sammen, og faa det til at gro sammen, men hvad gør man saa? Man lader Monstrumet, den politisk-handelspolitiske Afdeling, forblive akkurat, som den er, men da man formodentlig ikke synes, den er monstrøs nok, lader man oven i Købet Erhvervsraadet sejle ind i den som et ganske almindeligt Kontor, der nu altsaa slutter sig til alt det øvrige Rod, som findes i den saakaldte politisk-handelspolitiske Afdeling. Og for yderligere at understrege Tendensen i Lovforslaget skal jeg kun bemærke, at de to Nyskabninger fra Inflationsperioden i 1921, nemlig Retsafdelingen og Administrationskontoret, efter det nye Forslag til en Ordning bliver staaende i alt væsentligt intakte, medens Oplysningsbureauet reduceres til et rent Appendiks indenfor den i Forvejen tuldstændig overfyldte politisk-handelspolitiske Afdeling. Jeg lykønsker Oplysningsbureauet til den Tilværelse, det vil komme til at føre der, jeg lykønsker de unge Mænd, som kommer til at arbejde i det, og jeg lykønsker Udenrigsministeriet til den Tilgang, det vil kunne faa, og til den Uddannelse, det vil kunne give denne Tilgang! Men jeg haaber, at der er saa megen borgerlig Aand og saa megen økonomisk Aand og Forstaaelse i Rigsdagen, saa megen Forstaaelse af den fuldstændige Omdannelse af hele Europas økonomiske Vilkaar, som vi staar ved Begyndelsen af, at Rigsdagen ikke et Øjeblik vil kunne tænke paa at følge Lovforslaget paa dette Punkt.

Tiden er nu inde, da Udenrigsmini-